

Названията на местностите са със смесен произход с преобладаващ турски елемент.

ЖИ: *каменчанин, каменка, каменци, каменче, демирджиліец, демирджилійка, демирджилійци, демирджилійче.*

МИ: *Ада̀та, Ай байр, Айкѐна, Айкѐнчето, Арка̀, Арна̀ушки колиби, Артакла̀рски път, Бабра̀к тепѐ, Байра̀ка (Байра̀ците), Беглишки герѐн, Бѐлия байр, Бѐлия герѐн, Бѐнтя, Брѐстите, Вѐрвицето, Га̀брова могила, Гѐргевец, Гѐреня, Гѐрміте (Гѐрмелика), Гѐрмѐн кая̀, Голѐмите чайри, Голѐмия кайра̀к, Го̀лите чайри, Го̀рен дреба̀к, Го̀рна махала̀, Грѐба, Гючмѐнска корія̀, Гючмѐнски лозя̀, Гюмю̀ш тепѐ, Дерви́ша, Демирджилійски лозя̀, Дерѐн орма̀н, До̀лен дреба̀к, До̀лен орма̀н, Дерѐ азма̀к, До водени́цата, До герѐна, До корія̀та, До село̀, Драга̀нов кавак̀, Займското мя̀сто, Кавак̀ йолу̀, Ка̀зова герѐн, Кайра̀ка, Ка̀лчова бюлю̀к, Камен (Демирджилій, Демирджилѐри, Димурджилар̀), Ка̀менски възвише́ния (Шекерджа̀), Ка̀пина̀та, Кара̀ ач, Кара̀пилѝт, Кас тепѐ, Карти́цата, Кафта̀н юва̀, Корни́цата, Кру̀мовия кла̀денец, Кру̀мово пладни́ще, Кру̀шиа̀ка, Курдору̀, Курт ала̀н, Куру̀ ерѝ, Къз кору̀, Къзанджика̀, Кютюклю̀ка (Корени́цето), Ле́цка̀ка, Ло̀бода(та), Ло̀зенски кла̀денец, Лю́ляка, Мали́гова кла̀денец, Ма̀ндрата, Маз̀а байр, Мантарлѐка, Ма̀рковани́ва, Мѐндра, Мешели́ка, Моги́лата, Момчи́лава кладенец, Мо̀чора, Осѐна̀ка, Памуклу̀ка, Под лозя̀та, Прѐстника̀, Рамада̀на, Ристѐмова могила̀, Сазлѐка, Смо̀кова поля̀на, Сре́дния соргю̀н, Сютлю̀ чайр, Тави́шан байр, Текія̀та, Топ ахла̀д, Тунджа̀, Тунджа́лѐка, Хайду́шкия кайна̀к, Чакмаклѐка (Чакма̀к чайр), Ченгенѐ кум, Червѐния байр, Четирите есѝ, Чури́лѐна (Чуриклѐне), Чютлю̀ чайр, Шекерджа̀.*

КЕРМЕН (Керменлий)

Град в Сливенска област. Отстои на 19 км югозападно от Сливен. Намира се на 3 км южно от Източна Средна гора край Керменските възвишения с надморска височина 160–190 м. Гара на жп линията Пловдив – Бургас.

На 3 км южно от Кермен е *Гьолската селищна могила*, датирана от късния неолит (вероятно става дума за *Ораната могила* на 3 км югоизточно от центъра на града). В миналото в селото са посочвани две надгробни тракийски могили.

Сведение за село с име *Кермианлъ* (*Кермианлу, Германлъ*) има от 1488 и 1610 г., когато е в Ямболска нахия. През XIX в. е известно под името *Керменлий*. Тогава е пак в Ямболска нахия (Невай) фактически каза, която след административните реформи от 60-те години на XIX в. е ликвидирана и Керменлий преминава в Сливенска каза. Край селото има няколко чифлика. С това се свързва и местното обяснение за произхода на името – имало чифлик на плешив арменец – „кел ермени“.

След Освобождението селото е в Сливенска околия. С министерска заповед № 2820 от 14. 08. 1934 г. с. *Керменлий* е преименувано на *Кермен*. По-късно с